

prima instanță: S. Pleșca

dosarul nr. 3ra-1228/17

instanța de apel: M. Guzun, I. Cotruță, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

8 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Anei Maxian împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ștefan Vodă cu privire la anularea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 6 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 9 septembrie 2016, Ana Maxian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ștefan Vodă cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că dânsa a început activitatea de muncă în satul Caplani, r-nul Ștefan Vodă, toată viața a activat în domeniul agriculturii, ajungând la vârsta de pensionare pentru limită de vârstă la 22 august 2014 ca lucrător din agricultură, confirmând un stagiu de cotizare de 33 ani 4 luni.

Ca urmare prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ștefan Vodă i-a fost stabilit dreptul la pensie în conformitate cu prevederile Legii nr.156 -XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Indică că pensia a fost calculată pe baza coeficientului individual al salariului - 0,57404, pentru perioada favorabilă de 60 luni consecutive (84/12-90/5, unde anii 1988-1990 au fost incluși cu indicele „zero”) în cuantum de 710,72 lei.

Susține că în calculul coeficientului individual nu a fost inclusă perioada de activitate a ei în calitate de contabil la Cooperativa „Armaș,” pe parcursul anilor

1988-1994, perioadă care este cea mai favorabilă pentru dânsa din punct de vedere al calculării pensiei.

Notează că temei pentru excluderea acestei perioade de activitatea de muncă a servit actul de verificare a salariului din 5 noiembrie 2014, întocmit de Comisia Direcției Generale a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ștefan Vodă, motiv pentru verificare servind sumele care ar fi suspecte din certificatul de salariu nr. 16 din 10 septembrie 2014.

Astfel, la 4 iulie 2016 a depus o cerere prealabilă la Casa Națională de Asigurări Sociale, contestând decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ștefan Vodă cu privire la stabilirea pensiei în privința sa.

Remarcă că la 10 august 2016 a recepționat răspunsul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale potrivit căruia cererea prealabilă a fost respinsă, indicându-se că doar după transmiterea cărților de salariu ale Cooperativei „Armaș” la arhivă și primirea de la arhivă a certificatului respectiv privind salariul pentru perioada indicată, va putea fi revăzută corectitudinea calculării cuantumului pensiei.

Afirmă reclamanta că încălcările depistate poartă un caracter formal, mai mult că acestea nu-i sunt imputabile ei și nici nu pot servi ca argumente în folosul concluziilor enunțate în actul de control și ca temei de a nu include perioada indicată la calculul coeficientului individual pentru stabilirea pensiei.

Consideră că Direcția Generală a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ștefan Vodă nejustificat și doar în baza unor presupuneri neconfirmate i-a exclus șapte ani din perioada de activitate, diminuând astfel coeficientul individual pentru calcularea pensiei sale.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 40 din Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 cu privire la sistemul public de pensii, art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea deciziei privind stabilirea dreptului de pensie în partea ce ține de excluderea perioadei de activitate a ei la Cooperativa „Armaș” din calculul coeficientului individual, cu includerea acestei perioade în calcul și cu calcularea cuantumului real al pensiei ce i se cuvine, cu restituirea diferenței pensiei neachitate.

Prin hotărârea Judecătorei Ștefan Vodă din 15 decembrie 2016, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Ana Maxian împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ștefan Vodă cu privire la anularea deciziei de stabilire a dreptului la pensie, în partea ce ține de includerea perioadei de activitate la Cooperativa „Armaș” pe anii 1988-1994 cu indicele „zero” a coeficientului individual.

A fost obligată Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ștefan Vodă de a include această perioadă în calcul în conformitate cu datele reflectate în cărțile de salariu, cu calcularea cuantumului real al pensiei și achitarea Anei Maxian a diferenței pensiei neachitate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 6 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea primei instanțe.

La 19 septembrie 2017, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 6 iunie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată.

Indică că la emiterea deciziei instanța de apel n-a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

În motivarea cererii de recurs a invocat prevederile art. 118 alin. (1) CPC, art. 5 alin. (1), 53 din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat, pct. 21, 22, 31 din Hotărârea Guvernului despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de calculare și confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiei nr. 417 din 3 mai 2000.

Menționează că conform documentelor din dosarul de pensionare, Ana Maxian din 22 august 2014 beneficiază de pensie pentru limită de vârstă ca lucrător din agricultură, confirmând un stagiul de cotizare de 33 ani și 4 luni. Pensia a fost calculată pe baza coeficientului individual al salariului – 0,57404 pentru perioada favorabilă de 60 luni consecutive (84/12-90/5, unde anii 1988-1990 sunt incluși cu „zero”). Perioada respectivă este inclusă în stagiul de cotizare, însă venitul obținut în anii menționați nu poate fi inclus în calculul coeficientului individual al salariului.

Relevă că motivul neincluserii sumelor în calculul coeficientului individual a fost comunicat intimatului la data din 5 noiembrie 2014, odată cu efectuarea actului de control în urma căruia au fost verificate documentele cu privire la perioada de activitate a Anei Maxian în funcția de contabil la Cooperativa „Armaș” pe perioada anilor 1988-1994.

Indică că în urma verificării cărților de salariu pentru anii 1988-1994 s-au constatat mai multe corectări iar cărțile de salariu a Cooperativei „Armaș” se păstrează la domiciliul lui Nicolae Maxian, nefiind transmise la Serviciul raional de arhivă, necăutând că cooperativa dată nu mai activează și nu dispune de ștampilă valabilă de tip nou. Ștampila aplicată pe certificatul de salariu eliberat de cooperativă la data de 10 septembrie 2014 nu corespunde cerințelor, deoarece este în grafie chirilică și amprenta ștampilei nu este clară.

Menționează că intimatului a cunoscut despre existența actului de control și motivele neincluserii venitului asigurat prezentat prin certificatul de salariu nr. 16 din 10 septembrie 2014 în calcularea coeficientului individual al salariului, însă până în prezent actul respectiv nu a fost contestat și nu a întreprins careva acțiuni întru confirmarea venitului respectiv.

La 30 octombrie 2017, Ana Maxian a depus referință la cererea de recurs declarată de Casa națională de Asigurări Sociale împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 6 iunie 2017, prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 17 iulie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 148), iar careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 6 iunie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță